

دومین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج فرهنگ و هنر ایران

۱۴۰۱/۱۰/۲۲

art.confnashr.ir

اصفهان

عنوان:

بررسی زیورآلات دوره سلجوقی

علی محمودی عالمی، استادیار گروه هنر دانشگاه مارلیک نوشهر

alimahmodialami@yahoo.com

نجمه قلعه نوی، دانشجوی کارشناسی ارشد رشته

طراحی پارچه و لباس دانشگاه مارلیک نوشهر

naghmehgh123400@gmail.com

چکیده:

عصر سلجوقی یکی از برجسته ترین اصطلاحات ایرانی در فلزکاری است. پارامترهای مختلف از جمله تنوع فرم، طرح ها و دقت و مهارت بالا در فنون ساخت و تزیین این آثار باعث شد تا در دوره سلجوقیان تحقیقات زیادی در مورد این هنر انجام شود. همچنین ساخت زیورآلات به دلیل تنوع، به عنوان یکی از شاخه های هنر فلزکاری مطرح بوده و پیشرفت چشمگیری داشته است.

هدف اصلی این پژوهش پاسخ به این سوال است که آیا جواهرات دوران سلجوقی میتواند از نظر فرم، طراحی و تکنیک ساخت، الهام بخش هنرمندان معاصر باشد؟ هدف این پژوهش دستیابی به ویژگی های بصری به منظور چیدمان، طرح و روش های خلق هنر سلجوقی برای به کارگیری این ویژگی ها در طراحی و تولید زیورآلات مدرن است. این پژوهش از نوع تحقیقات تاریخی و توصیفی - تحلیلی است و گردآوری داده ها به روش کتابخانه ای - کارگاهی انجام شده است. نتایج مطالعات نشان می دهد که طبیعت منبع الهام مهمی در طراحی جواهرات سلجوقی بوده است. همچنین میل به ساده سازی و استفاده از اشکال هندسی ساده به ویژه دایره از دیگر ویژگی های طراحی و فرم این اثر هنری است. استفاده از تقارن در بسیاری از این تزیینات، نقش اساسی در تکرار نقوش و فرم ها دارد. در نهایت می توان دریافت که توانایی بصری قوی هنرمندان سلجوقی و دقت و تبحر بالای آنان در ساخت و تزیین جواهرات مورد استفاده در آن دوران می تواند منبع الهام ارزشمندی برای هنرمندان معاصر برای الگوبرداری در طراحی و تولید زیورآلات مدرن باشد. که بر اساس رویکرد، رویکرد و معیارهای جدید طراحی شده اند.

کلمات کلیدی: فلزکاری سلجوقی، جواهرات سلجوقی، طراحی، فرم، تکنیک، جواهرات مدرن